

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_14-shoot-idm140082306349216/facsimile.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren

nægte det, noget rundskuldret, blondt Haar og meget ejendommelige, graabrune Øjne. Hun er sin Moders trofaste Hjælpefælle i al den Masse Arbejde, som den store Familie (uden Hjælp af Tjenestepiger) foraarsager. Hun siger intet, er en fuldstændig Gaade for mig, og sluttelig lever hun i Fred med alle Mennesker, undtagen med mig, som hun desværre aldeles ikke kan lide. At hun sover med kun 2 Tommer Trævæg til at adskille hende fra mig, bidrager ikke til en ligelig og rolig Sindsstilstand hos mig. Dernæst kommer vi til Herbert, 12 Aar, der for Tiden har sin Arm i Bind, han har brækket den. Han er en uartig Dreng, der kan rejse Støj nok til at vække de døde. Dernæst Ruth, 10 Aar, gør skrækkeligt Spektakel og kives med Søsteren, Jenny, 8 Aar, der er meget støjende, dernæst Fanny, 6 Aar, der raaber som en Bullock-Driver [*Stuedriver*]; saa kommer vi til Ellen, der er 5 Aar, hun er min Kæledægge og en ganske sød Pige, saa er der Sarah, 3 Aar, ganske sød, naar hun ikke er for uartig, sluttelig Baby, der ogsaa er en Pige, men der, som alle andre Babys, skraaler gjaldende.“ . .

„Der bliver nu at berette om den voldsomme Cyclon, vi havde her i Forgaars. Om Morgenen gik George og jeg til the township i hans Vogn, det blæste temmelig stærkt, og vi så Træerne over vort Hoved svaje frem og tilbage med en Del Ængstelse. Da vi havde forrettet vore Ærinde og vendte tilbage, havde Vinden steget til en Storm, og vi havde ikke kørt langt, førend et Træ faldt med brøgende Brag over Vejen foran os. Vi

havde Økser med os, stod af og huggede en Passage gennem det, men medens dette stod paa, ønskede jeg mig selv vel hjemme, for Stormen brølede i Trætoppene over os, og hvert Øjeblik kunde vi forvente mere Træer ned ovenpaa os. Imidlertid vi var saa heldige at slippe hjem, førend Vejret brød ud i al sin Voldsomhed. Om Aftenen vi sad her i Køkkenet med en betydelig Frygt for, at Huset skulde flyve væk, og vi hørte Træerne falde med Lyd som Skud. „Ud vælded Stormen af Himmels Porte, fælt knager Granen i sorteste Nat.“ [*„Ud stormer Vinden fra Himmels Porte, fælt knager Granen i kolde Nat.“ (Oehlenschläger: Hakon Jarls Død (Digte 1803))*]]. Vor Angst for Kvægets Sikkerhed var betydelig, og George priste sig selv lykkelig ved kun at finde 2 Stude knuste under Træerne næste Morgen. Hele Natten faldt Træerne, saa Jorden rystede, og først henad Morgenen bedagedes Vejret. Da vi stod op næste Dag, såa det ud, som en gigantisk Plov havde pløjet en Fure gennem Skoven, c. 1000 Alen bred, alle Træerne laa ned med Rødderne ude af Jorden. Ved nøjere Undersøgelse viste det sig, at der var 40 Træer falden paa tværs af Vejen, der gaar herfra ned til Tinminedistriktet, saa at vi var saa at sige lukkede inde. Vi har arbejdet de to sidste Dage med Økser, Save og Hest og Slæbekæder, Dunkrafter osv., og det er lykkedes os ved Homeriske Anstrengelser at faa Vejen klaret, hvilket var saa meget mere nødvendigt, som Georges Broders Kone behøver Jordemoderens Assistance. Vejen herfra Huset op til mit Land er ligeledes fuld af Træer, hvilket er beklageligt, da Tømmeret, hvoraf mit Hus

skal bygges, er her paa Georges Land, og jeg maa klare Vejen, før jeg kan køre det op. — Min Dag gaar saaledes: Jeg vaagner om Morgen, medens det endnu er mørkt, ved at høre Mrs. Parson rumstere ude i Køkkenet med at berede Frokost; lidt efter staar jeg op, sidder ude ved Ilden og snører mine Støvler og tager mine Lædergamascher paa, hvilke er nødvendige i Krattet (scrub). Saa spiser vi Frokost, saa snart George kommer ind efter at have fodret og striglet Hesten. Frokost er Havregrød med Mælk, Mutter-Bird [*o: mutton-bird, en Slags Skraape, Puffinus brevicauda*] (en saltet og kogt, derpaa stegt Søfugl, som man køber i Lage i en Tønde ligesom Spegesild), Smørrebrød og Kaffe. Jeg tager derpaa min Økse, løser min Hundehvalp „Stockman“ af Kæden, hvor den er bunden, og begiver mig op ad Vejen med Hunden ved mine Hæle og Øksen paa Nakken. Paa min Block Land arbejder jeg til 12, først gaar jeg rundt og tilser mine Kangaroo-Snarer, og naar der er Vildt i dem, tager jeg det hjem, naar jeg Kl. 12 gaar til Middag, der for det meste bestaar af stegt eller kogt kangaroo eller wallaby [*en lille Kænguruh*] og Kartofler samt stuede Pærer eller Æbler. Jeg fanger kangaroo mest af Hensyn til Skindene, der bringer c. £ 1 Dusinet. Efter Middag gaar jeg sammesteds hen, kommer tilbage Kl. 5 for Aftensmad (Smør, Brød, The); efter at have røget en Pibe (aldrig mer end tre om Dagen, en efter hvert Maaltid; gak hen og gør ligesaa!) og læst lidt i en Bog fra det temmelig begrænsede Bibliothek, tager jeg fat paa dette storlaaede Skriveri. Kl. 9 lægger jeg mine Skrivema-

terialier i min Kasse, som staar under min Seng, passiarer lidt med Mrs. Parson, hvilket i Reglen bestaar i, at jeg bejamrer min vrede Skæbne angaaende hendes Datters Uvilje mod mig, hvortil hun svarer: „Time enough, she is only child yet“ [*Der er jo Tid nok; hun er kun Barn endnu*]. Derpaa gaar jeg tilsengs og ligger en lang Tid og tænker paa mange og forskellige Ting, blandt andet paa Dig, gamle Ven, for derpaa i Tidens Løb at falde i Søvn o. s. v.

Nu kommer vi til Jeremiaden over Pigebarnet. Jeg løber mit Hoved mod en elastisk Væg, der bøjer sig, men brister ikke. I alt hvad jeg maatte gøre, hvad hende angaar, hun parerer mig af med en Grad af circumspection [*Omtanke*], som man ikke skulde forvente af nogen paa hendes Alder. Jeg formoder, at hun lider Brocher og den Slags Ting (Kæder og Armbaand) saa vel som andre Pigebørn, men naar jeg producerer saadanne Ting, modtager hun dem med det korteste og knappeste „Thank you“, hun kan rejse, og de forsvinder derpaa for stedse i Bunden af en eller anden Skuffe.

Forleden Dag havde jeg plukket en Buket af en storklokket, smuk Lyng, der vokser i bushen, og som jeg véd, hun ynder; jeg kom gaaende mod Huset med den i Haanden. Jeg såa hende staa paa Verandaen; saa snart hun såa mig, maa hun have gættet, at den var til hende. Hun gik ind ad Døren hurtigt, og da jeg kom ind, var hun intet Steds at finde. Det forbitrede mig betydeligt, og jeg kunde